

много врѣмя, то остаяше стѣснено, нѣ днесъ за днесъ достигнѣ да стане, така да кажемъ, врѣховна власть что-то и кои-то го гонять сами по нѣкога искать отъ него помощь за да си разнесѣтъ мысли-ты, да увѣрятъ свѣта за добры-ты си намѣренія, та да го привлѣкѣтъ камъ себе. И не е за чюдение това: книгопечатаніе-то, като подава леснины да ся размѣняватъ знанія, мысли и всякакви мнѣнія измежду всички рядове отъ общинѣ-тѣ, образува общинско мнѣние, сир. повече или помалко общы помислы на просвѣщенный свѣтъ за право-то и за добро-то, а то е сѣдѣ, прѣдѣ който, безъ да щѣтъ, слагать ся и царіе и подданици, и съврѣменници и потомства.

РАБОТА-ТА Е ЗЛАТО.

„Отъ много-то злато и сребро една земя може понапрѣжѣ да осиромашѣ, а не да обогатѣ.“ Тия думы може-бы да ся видять чюдны, нѣ пакъ тии сѣ цѣла истина, коѣ-то и исторія-та на много народы ни доказва. *„Както дошло, така и отишло“*, казва една стара дума. Който безъ трудъ и безъ мѣжѣ ся сдобые съ имотъ, той не му знае цѣнѣ-тѣ, той не умѣ и да го чюва. Иманіе, набрано безъ потъ оттваря врата на разсыпѣнѣ, на развратъ и на женкарскый животъ, а отъ тия злины сѣ пропаднѣли толкова си силны царства въ старо врѣмя, каквото Вавилонско-то, Персійско-то, Римско-то и пр. Испанія нѣкога си цѣвтяше и бѣше най-ягка дръжява. Кога-то по нейны-ты американскы земи, а по имя у Перу,